

РЕШЕНИЕ

№ 6461

гр. София, 03.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 04.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **12558** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на М. Л. Г., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. 1, ап. 6 чрез адв. И. М. срещу Решение № Ц1040-И-447/27.11.2020 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на М. Г. и е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00814635/29.09.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в ТП на НОИ - С..

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност, неправилност и немотивираност на оспореното решение. Иска се неговата отмяна и се претендират сторените административно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателката М. Л. Г. - редовно уведомена, не се явява и не се представлява.

От жалбоподателката е постъпило становище на 03.10.2022 г., с което моли да се даде ход на делото в нейно отсъствие, излага становище по съществуването на спора и моли да ѝ бъдат присъдени сторените по делото административно-деловодни разноски, включително и заплатеният адвокатски хонорар. В същата молба се моли и да ѝ бъдат възстановени неправомерно прихванатите суми от НОИ.

Ответникът Директорът на ТП на НОИ - С. - град - редовно уведомен, представлява се от юрк. Б., с пълномощно по делото, която моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, моли за срок за писмени бележки и претендира

юрисконсултско възнаграждение.

По делото са постъпили писмени бележки от процесуалния представител на ответника на 13.10.2022 г., в които са изложени подробни аргументи по същество на спора и се претендират направените разноски по производството - внесен депозит за назначената в съдебното производство експертиза в размер на 200 лева и юрисконсултско възнаграждение.

СГП - редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд – София – град, III отделение, 46- ти състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

По представени от осигурителя „Фешън-Трейд-Онлайн“ ЕООД с вх. № Р14-21-999-98-[ЕГН]/04-02-2016 г., № Р14-21-000-00-[ЕГН]/5-4-2016 г., № Р14-21-000-00-[ЕГН]/9-6-2017 г. и № Р14-21-000-00-[ЕГН]/29-6-2017 г. - приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/ към болничен лист № Е20154088915, № Е20154089019, № Е20170161040 и № Е20170161074 на жалбоподателката е изплатено парично обезщетение за гледане на болен член на семейството и карантина, парично обезщетение при нетрудова злополука за периода от 29.01.2016 г. до 28.06.2017 г., за общо 34 работни дни в общ размер на 1 197,83 лева.

При извършена проверка на дружество „Фешън-Трейд-Онлайн“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] по данни от информационната система на НОИ, от събрани сведения по реда на чл. 44-46 от АПК от лицата с подадени данни, както и от извършените проверки от компетентните институции ТД на НАП и СДВР за осъществяване на контакт с Й. В. и въз основа на Решение № 2158 от 29.11.2019 г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, IV-23 състав и заключението на изслушаната съдебно финансово - икономическа експертиза е установено, че след 01.01.2016 г. дружество „Фешън-Трейд-Онлайн“ ЕООД не е имало търговска дейност, за което е съставен Констативен протокол № КВ-5-21-00743389/07.04.2020 г. /л. 40 и сл./.

От страна на контролните органи на ТП на НОИ - Р., ТП на НОИ - Г., ТП на НОИ - П., ТП на НОИ - В. Т. на основание чл. 44-46 от АПК са изготвени и изпратени покани до лицата по трудови правоотношения.

Жалбоподателката е декларирала на 17.07.2019 г. собственоръчно в ТП на НОИ - Р. относно трудовата й заетост във „Фешън-Трейд-Онлайн“ ЕООД, че работното й място е било дистанционно, че начинът й на придвижване от и до работното място и ползван транспорт е с личен транспорт, за представител на работодателя е посочила Й. В., който я е запознал с естеството на работа /л. 47 и сл./.

Въз основа на извършената проверка по разходите на ДОО и на събраните данни са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00743402/07.04.2020 г. /л. 38 и 39/ за заличаване на неоснователно подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход в регистъра на осигурените лица за периода от 01.2016 г. - 01.2018 г. вкл. чрез „Фешън-Трейд-Онлайн“ ЕООД, в това число и на жалбоподателката.

С Разпореждане № РВ-3-21-00814635/29.09.2020 г., издадено от ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ - С. /л. 24 и 25/ на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и чл. 114, ал. 3 от КСО на М. Л. Г. е разпоредено да възстанови добросъвестно получените парично обезщетение за гледане на болен член на семейството и карантина и парично обезщетение при нетрудова злополука за периода от 29.01.2016

г. до 28.06.2017 г. в размер на 1 197,83 лева.

В законоустановения срок по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО постановеното разпореждане е оспорено от жалбоподателката пред Директора на ТП на НОИ - С. /л. 22 и 23/.

С обжалваното Решение № Ц2040-И-447 от 27.11.2020 г., постановено в производство по чл.17 от КСО Директорът на ТП на НОИ - С. град, е отхвърлил като неоснователна подадената от М. Л. Г. жалба и е потвърдил като правилно и законосъобразно Разпореждане № РВ-3-21-00814635/29.09.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ - С..

Представени и приети като доказателства по делото са документите, съдържащи се в административната преписка по издаване на оспореното решение на Директора на ТП на НОИ - С. град и на потвърденото с него разпореждане на ръководителя на контрола по разходите на ДОО. Като доказателства са приети и представените от жалбоподателката трудов договор № 6/24.03.2015 г., допълнително споразумение № 3/29.05.2015 г., длъжностни характеристики, заповед за прекратяване на Т., декларация от Й. В. В., длъжностна характеристика /оригинал/, заповед за прекратяване на трудов договор /оригинал/, фишове за получено възнаграждение /копия/, заповед № 10, разрешаваща ползване на отпуск /копие/, справка за приет болничен лист /копие/, платежни ведомости за периода, предмет на спора с НОИ /копие/, документи, представени с придружаващо писмо от 02.02.2022 г. /л. 186 и сл./, документи, преставени с писмено становище от 26.09.2022 г. /л. 265 и сл./. Като доказателства по делото са приети и представените от ответника нотариално заверена декларация образец от подпис съгласие за управление на Й. В. В. и нотариално заверен договор за продажба на дружествен дял от 12.02.2016 г., извлечение от регистъра на трудовите договори относно актуално състояние на всички трудови договори на жалбоподателката, извлечение от ТР относно актуално състояние към 29.11.2016 г. на „Фешън-Трейд-Онлайн“ ЕООД, препис от Решение № 2158/29.11.2019 г. по т.д. № 798/2019 г. на СГС, Определение № 5364/20.07.2021 г., 13 състав по описа на АССГ.

По делото е допусната и назначена съдебно - почеркова експертиза. Според заключението на вещото лице да се установи дали подписите за „Изготвил споразумението“ в допълнителното споразумение и за „Работодател“ в заповедта - обекти на експертизата, са положени от Й. В. В. е невъзможно поради това, че подписите са с оскъдна графика, елементарни за възпроизвеждане от много лица движения и са положени с много нисък темп на изпълнение. В заключението е посочено, че подписите - обекти на експертизата, е възможно да са положени от Й. В. В., както и от много други лица, независимо от степента на грамотност. В съдебно заседание, проведено на 08.02.2022 г., при разпита на вещото лице последното сочи, че в конкретния случай не може да се определи кой е положил подписите, не може да се определи дали подписът е изпълнен точно от Й. В., защото подписът е с оскъдна графика. Изтъква още, че във въпросната графика няма как да се закрепят, няма и къде признаци на почерка с индивидуализираща стойност, т.е. движенията, с което се изпълнява подписът трябва да са характерни, строго индивидуални и може да се охарактеризира нечий почерк. На въпрос на съда вещото лице отговаря, че процесният подпис е прекалено кратък и е лесен за имитиране и за подправяне.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл.

168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законово установения срок по чл. 118, ал. 1 от КСО и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното Решение № Ц1040-И-447/27.11.2020 г. е постановено от материално и териториално компетентния по смисъла на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „д” от КСО административен орган - директор на ТП на НОИ – С. град, в предвидената в чл. 59, ал. 2 от АПК форма и съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване.

Съдът не установи допуснати в хода на административното производство по издаване на обжалваното решение и на потвърденото с него разпореждане съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Основният спорен въпрос по делото се свежда до това дали са налице законовите предпоставки, съдържащи се в нормата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, за възстановяване на полученото от жалбоподателката М. Л. Г. парично обезщетение за гледане на болен член от семейството и карантина и при нетрудова злополука, изплатено ѝ във връзка с издадени болнични листове № E20154088915, № E20154089019, № E20170161040 и № E20170161074, и съответно дали правилно е ангажирана отговорността ѝ с оглед фактическите установявания на административния орган.

За да разреши така повдигнатия спор, съдът, на първо място, е необходимо да установи правната рамка, в която се развиват обществените отношения, свързани с възникването и наличието на социално осигуряване, редът за отпускане, изчисляване и изплащане на паричните обезщетения за временна неработоспособност, както и юридическите факти, осъществяването на които законодателят свързва с възникването на отговорността за възстановяване на вече получените от лицата осигурителни плащания в хипотезата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО.

Съгласно § 1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 от КСО, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност, съгласно чл. 10 от кодекса, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5.

Според ал. 1 на чл. 10 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ, а според ал. 2 на същата разпоредба осигуряването се прекъсва през периодите, които не се зачитат за осигурителен стаж, независимо че дейността по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 не е прекратена.

Съответно съгласно чл. 5, ал. 1 от КСО осигурител е всяко физическо лице, юридическо лице или неперсонифицирано дружество, както и други организации, които имат задължение по закон да внасят осигурителни вноски за други физически лица. Разпоредбата на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО предвижда, че осигурителите и работодателите периодично представят в НАП данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, УЧП, ЗО, ДЗПО, вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“, дните в осигуряване и облагаемия доход по ЗДДФЛ - поотделно за всяко лице, подлежащо на

осигуряване, като в т. 2 е регламентирано и задължение за представяне и на декларация за сумите по отношение задълженията за осигурителни вноски. Съдържанието, сроковете, начинът и редът за подаване и съхраняване на декларациите по ал. 4 се определят с наредба, издадена от министъра на финансите, съгласувано с управителя на НОИ, като данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите.

В нормата на чл. 40, ал. 1 от КСО е регламентирано че осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж, като осигурени за този риск.

Съобразно разпоредбата на чл. 54к от КСО /в ред. в сила от 01.01.2018 г./ отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, ал. 5, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет - Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/. Според нормата на чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 от Наредбата се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, като се използват и данните от регистъра на осигурителите и самоосигуряващите се лица, регистъра на приходите от осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, регистър „Трудови договори“, регистър „Пенсии“, регистър „Трудови злополуки“, регистър „Професионални болести“, регистър „Парични помощи за профилактика и рехабилитация“ и от регистър „Парични обезщетения и помощи от ДОО“, както и данните от удостоверенията по чл. 8, 9 и чл. 11, ал. 1 и 2 от Наредбата. В този смисъл преценката на правото на парично обезщетение се извършва от компетентния административния орган на база данните, съдържащи се в посочените източници на информация.

Въз основа на тази нормативна регламентация и нейното систематично тълкуване за целите на определяне осигурителните права на лицата, следва изводът, че правото на получаване на паричните обезщетения за временна неработоспособност е свързано с наличието на осигуряване за общо заболяване и майчинство към момента, към който е възникнала необходимостта за изплащане на съответното обезщетение, т.е. към момента на възникване на времената неработоспособност лицата следва да са осигурени по смисъла на чл. 10, ал. 1 във връзка с § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО.

Съгласно чл. 114, ал. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение. Следователно законът допуска при наличие на определени нормативно предвидени предпоставки неоснователно изплатените или изплатените в по-голям от следващия се размер суми за парични обезщетения за временна неработоспособност да подлежат на възстановяване. Едно от законово регламентираните изключения на правилото, че добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване /на което именно се

основава и потвърденото с обжалваното решение Разпореждане № РВ-3-21-00814635/29.09.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в ТП на НОИ - С./ е възстановяване от осигурените лица на добросъвестно получените суми за осигурителни плащания, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане /чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО/. В КСО не се съдържа легална дефиниция на понятието „добросъвестност“ при получаване на осигурителните плащания. С оглед общите принципи на правото и съгласно трайната съдебна практика добросъвестността ще е налице, когато осигуреното лице е със съзнанието и субективното убеждение, че направените осигурителни плащания му се дължат. Недобросъвестно ще е лицето, което е знаело или предполагало, че няма право да получи съответното плащане. Добросъвестността се предполага до доказване на противното и в тежест на административния орган е да докаже наличието на недобросъвестност при получаване на сумите.

Както вече беше посочено, в процесния случай административното решение за възстановяване на добросъвестно получено от жалбоподателката ПОВН се основава на нормативно регламентираната хипотеза по чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО - нови данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане на обезщетението. С оглед на разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от КСО такива релевантни данни биха били данните досежно осигурителния статус на лицето от гледна точка на качеството му на осигурено лице към деня на настъпване на временната неработоспособност. Съобразно с предвидения в чл. 54к от КСО и чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО ред за отпускане и изчисляване на паричните обезщетения преценката за правото на парично обезщетение и определянето на неговия конкретен размер се извършва от административния орган на база данните, съдържащи се в посочените източници, между които са и данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО - данните, предоставящи информация и реално отразяващи осигурителния статус на лицата. Липсата на данни за налично социално осигуряване за лицата би обусловило извод за липса на правно основание за изплащане на съответното парично обезщетение. В този смисъл извършването на заличаване на осигурителна информация след изплащането на ПОВН /на данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО/ по правило би релевирало наличието на хипотезата на чл. 114, ал. 2, т. 2 - нови данни, относими към правото, размера или срока на изплащане на ПОВН.

От представените и приети като писмено доказателство по делото Задължителни предписания № ЗД-1-21-00743402/07.04.2020 г. е видно, че на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО и чл. 37, ал. 1 от Инструкцията за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на НОИ на осигурителя „Фешън-Трейд-Онлайн“ ЕООД е разпоредено заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за 18 лица, сред които и жалбоподателката М. Л. Г.. В случая липсват доказателства за влизане в сила на процесните Задължителни предписания. По делото е представено Определение № 2843 от 20.04.2021 г. по описа на АССГ, с което е отменено Определение № 1040-21-227/25.02.2021 г., издадено от Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без разглеждане жалбата на „Фешън-Трейд-Онлайн“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] с вх. № 1012-21-207/02.02.2021 г. срещу Задължителни предписания № ЗД-1-21-00743402/07.04.2020 г., и преписката е изпратена на Директора на ТП на НОИ С. - град за произнасяне по същество по жалбата. В представените по делото доказателства не се съдържат такива, от които да се направи

извод за произнасяне по цитираната жалба срещу процесните Задължителни предписания, нито такива, от които да се направи безспорен извод, че същите са влезли в сила, доколкото в чл. 118, ал. 1 във връзка с чл. 117, ал. 1, т. 3 от КСО е предвидена изрична възможност за съдебно оспорване. Това обуславя и извода на настоящия съдебен състав, че посоченият индивидуален административен акт /Задължителни предписания/ не е влязъл в сила и съответно, че не могат валидно и законосъобразно да бъдат приложени правните последици, с които законът свързва влизането в сила на Задължителни предписания ЗД-1-21-00743402/07.04.2020 г., в т. ч и служебно заличаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО. След като липсата на влязло в сила задължително предписание по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО изключва възможността за осъществяване на предприетите действия за заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, включително по отношение на жалбоподателката, следва извода, че не могат да бъдат приложени правните последици на извършеното заличаване на тези данни, респективно това заличаване на подадените от осигурителя данни по чл. 5, ал. 4, т.1 от КСО не може да се разглежда като нови данни от значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане на ПОВН, субсумиращо се в материалноправното основание за възстановяване на добросъвестно получено осигурително плащане при прилагане на хипотезата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО.

По изложените съображения Решение № Ц1040-И-447/27.11.2020 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град и потвърденото с него Разпореждане № РВ-3-21-00814635/29.09.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в ТП на НОИ - С. като постановени при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта на закона следва да бъдат отменени като незаконосъобразни.

По направеното оспорване по чл.193 ГПК:

В производството по проверка истинността на оспорените документи са допустими всички доказателствени средства - писмени, гласни, експертизи - чл. 194, ал. 1 от ГПК. Съдът кредитира като обосновано, достатъчно пълно и ясно, заключението на вещото лице по назначената по делото съдебно - почеркова експертиза, а именно че подписите под процесните документи може да се положени както от лицето, сочено за техен автор, така и от много други лица. Следователно не се установява по безспорен начин, т.е. не се доказва по делото пълно и главно, че в случая са налице неистински документи, поради и което съдът намира направеното оспорване за недоказано.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК искането на жалбоподателката за присъждане на направените по делото разноски следва да бъде уважено, като ТП на НОИ - С. - град бъде осъдено да заплати на М. Л. Г. сумата от 450 /четирисотин и петдесет/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение за един адвокат, договорено и заплатено съгласно договор за правна защита и съдействие от 15.12.2020 г.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, съдът:

РЕШИ :

ОТМЕНЯ по жалба на М. Л. Г., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. 1, ап. 6 Решение № Ц1040-И-447/27.11.2020 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град и потвърденото с него Разпореждане № РВ-3-21-00814635/29.09.2020 г. на ръководителя на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в ТП на НОИ - С..

ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. -

град да заплати на М. Л. Г., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. 1, ап. 6 сумата от 450 /четирисотин и петдесет/ лева, представляваща съдебно- деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

Препис от съдебния акт да се връчи на страните в процеса на основание чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: